

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

**Brüsszel, 2024. április 3.
(OR. en)**

2022/0131(COD)

PE-CONS 93/23

**JAI 1716
MIGR 470
ASIM 121
SOC 880
EMPL 622
EDUC 484
IA 378
CODEC 2575**

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól (átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2024/... IRÁNYELVE

(…)

**a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való
tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont
kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely
tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól
(átdolgozás)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 79. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL C 75., 2023.3.2., 136. o.

² HL C 79., 2023.4.28., 59. o.

³ Az Európai Parlament 2024. március 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

- (1) A 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁴ számos ponton módosítani kell. Az irányelvet az áttekinthetőség érdekében át kell dolgozni.
- (2) Az Uniónak méltányos bánásmódot kell biztosítani a tagállamok területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokkal szemben, és egy határozottabb integrációs politikának arra kell törekednie, hogy az említett harmadik országbeli állampolgárok számára az Unió polgárait megillető jogokkal összevethető jogokat kötelezettségeket biztosítson.
- (3) Az összevont kérelmezési eljárás előírása, amelynek alapján egyetlen közigazgatási aktus keretében a tartózkodási és a munkavállalási engedélyt is magában foglaló kombinált okiratot állítanak ki, hozzá fog járulni a tagállamokban jelenleg alkalmazandó szabályok egyszerűsítéséhez és összehangolásához.
- (4) A tagállamoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy a területükre való első beutazás engedélyezésére összevont engedélyt vagy – ha összevont engedélyt csak a beutazást követően állítanak ki – vízumot állítsanak ki. A tagállamoknak az ilyen összevont engedélyeket vagy vízumokat kellő időben kell kiállítaniuk.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/98/EU irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól (HL L 343., 2011.12.23., 1. o.).

- (5) Ezen irányelvben meg kell állapítani az összevont engedély iránti kérelem elbírálására irányadó eljárási szabályokat. Ezen eljárásnak – figyelemmel a tagállami közigazgatások szokásos munkamennyiségére – eredményesnek és működőképesnek, valamint átláthatónak, méltányosnak és megkülönböztetéstől mentesnek kell lennie, annak érdekében, hogy az érintetteknek ésszerű időkereten belül megfelelő jogbiztonságot kínáljon.
- (6) A szociális jogok európai pillére, amelyet 2017. november 17-én Göteborgban hirdettek ki, olyan elveket határoz meg, amelyek iránymutatásul szolgálnak az esélyegyenlőség, a munkaerőpiachoz való hozzáférés, a tisztességes munkavégzési feltételek, valamint a szociális védelem és a társadalmi befogadás biztosításához. A 2011/98/EU irányelv felülvizsgálata része a képzett és tehetséges munkavállalókra vonatkozó intézkedéscsomagnak, amelyre az új migrációs és menekültügyi paktumról szóló, 2020. szeptember 23-i bizottsági közlemény utókövetéseként tettek javaslatot. Az említett felülvizsgálat a szociális jogok európai pillérének megvalósítására irányuló cselekvési tervről szóló, 2021. március 4-i bizottsági közlemény egyik eleme is.
- (7) Ezen irányelv rendelkezései nem érinthetik a tagállamok azon hatáskörét, hogy szabályozzák a munkavállalási célú összevont engedély kiállítására vonatkozó követelményeket. Ezen irányelv nem érintheti a tagállamokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 79. cikke (5) bekezdésének megfelelően megillető jogot. Ezen az alapon lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok egy összevont engedély iránti kérelmet elfogadhatatlannak minősítsenek vagy elutasítsanak.

- (8) Ezen irányelvnek a harmadik országbeli állampolgárok és a munkáltatók közötti munkaszerződéseket és munkaviszonyokat kell lefednie. Amennyiben valamely tagállam nemzeti joga lehetővé teszi, hogy harmadik országbeli állampolgárok a területére beutazzanak és ott tartózkodjanak a területén letelepedett olyan munkaerő-kölcsönzőkön keresztül, amelyekkel a munkavállaló munkaviszonyban áll, az ilyen harmadik országbeli állampolgárok nem zárhatók ki ezen irányelv hatálya alól. Ezen irányelv munkáltatókra vonatkozó valamennyi rendelkezését ugyanúgy alkalmazni kell az ilyen munkaerő-kölcsönzőkre is.
- (9) Nem tartozhatnak ezen irányelv alá a harmadik országok kiküldetésben lévő állampolgárai. Ez nem jelenti azt, hogy azon harmadik országbeli állampolgárok, akik jogszerűen tartózkodnak és vállalnak munkát valamely tagállamban, és egy másik tagállamban vannak kiküldetésben, a kiküldetésük időtartama alatt ne részesüljenek továbbra is a származási tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmódban a munkavállalás azon feltételei tekintetében, amelyeket nem érint a 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ alkalmazása.
- (10) Azon harmadik országbeli állampolgárok, akik valamely tagállam nemzeti jogával, nemzetközi kötelezettségeivel vagy gyakorlatával összhangban védelemben részesülnek, nem tartozhatnak ezen irányelv alá, kivéve a III. fejezetet, amelyet alkalmazni kell, ha – a nemzeti joggal összhangban – az említett harmadik országbeli állampolgárok számára a munkavállalás megengedett, és azok dolgoznak, vagy dolgoztak is.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve (1996. december 16.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (HL L 18., 1997.1.21., 1. o.).

- (11) Nem tartozhatnak ezen irányelv alá azon harmadik országbeli állampolgárok, akik a 2003/109/EK tanácsi irányelv⁶ alapján megszerezték a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy jogállását, mivel jogállásuk általánosságban kedvezőbb, és „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy – EU” típusú, különleges tartózkodási engedéllyel rendelkeznek.
- (12) Nem tartozhatnak ezen irányelv alá azon harmadik országbeli állampolgárok, akiknek időnyjellegű munkavállalás céljából engedélyezték valamely tagállam területére történő beutazását és tartózkodását, és akik a 2014/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁷ összhangban kérelmezték, vagy akiknek engedélyezték a valamely tagállam területére történő beutazást és tartózkodást, mivel ők a 2014/36/EU irányelv hatálya alá tartoznak, amely külön szabályrendszert hoz létre.

⁶ A Tanács 2003/109/EK irányelve (2003. november 25.) a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról (HL L 16., 2004.1.23., 44. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/36/EU irányelve (2014. február 26.) a harmadik országbeli állampolgárok időnymunkásként való munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről (HL L 94., 2014.3.28., 375. o.).

- (13) A tagállamok annak meghatározására vonatkozó kötelezettsége, hogy a kérelmet a harmadik országbeli állampolgárnak vagy a munkáltatójának kell-e benyújtania, nem sértheti azon szabályokat, amelyek mindkét félnek az eljárásba való bevonását írják elő. A tagállamoknak figyelembe kell venniük és meg kell vizsgálniuk az összevont engedély iránti kérelmeket vagy akkor, ha az érintett harmadik országbeli állampolgár tartózkodási helye azon tagállam területén kívül található, amelybe beutazásának és tartózkodásának engedélyezését kéri, vagy pedig akkor, ha a tagállam által az 1030/2002/EK tanácsi rendelettel⁸ összhangban kiállított érvényes tartózkodási engedély birtokosaként az érintett harmadik országbeli állampolgár már az adott tagállam területén tartózkodik. A tagállamok számára lehetővé kell tenni a területükön jogszerűen tartózkodó, más harmadik országbeli állampolgárok által benyújtott kérelmek elfogadását is.
- (14) Ezen irányelvnek az összevont kérelmezési eljárásra és az összevont engedélyre vonatkozó rendelkezései nem vonatkozhatnak az egységes vagy a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumokra. Feltéve, hogy az uniós vagy a nemzeti jogban megállapított követelmények teljesülnek, és amennyiben egy tagállam csak a területén állít ki összevont engedélyeket, az érintett tagállamnak ki kell állítania a harmadik országbeli állampolgár számára az összevont engedély megszerzéséhez szükséges vízumot.

⁸ A Tanács 1030/2002/EK rendelete (2002. június 13.) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról (HL L 157., 2002.6.15., 1. o.).

- (15) A kérelemről hozott döntés meghozatalára vonatkozó határidőnek magában kell foglalnia a munkaerőpiaci helyzet ellenőrzéséhez szükséges időt, amennyiben az ilyen ellenőrzésre összevont engedély iránti egyéni kérelemmel összefüggésben kerül sor. A döntéshozatal határideje tehát nem terjed ki munkaerőpiaci helyzet olyan általános ellenőrzésére, amely nem összevont engedély iránti egyéni kérelemhez kapcsolódik. A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy kellő időben kiadják az összevont engedély megszerzéséhez szükséges vízumot.
- (16) A tagállamoknak a munka megkettőzésének és az eljárások elhúzódásának elkerülése érdekében törekedniük kell arra, hogy a releváns dokumentumoknak csak az egyszeri benyújtását követeljék meg a kérelmezőktől, valamint arra, hogy csak egyszer végezzék el a kérelmező által mind az összevont engedély, mind pedig adott esetben az összevont engedély megszerzéséhez szükséges vízum kiállítása céljából benyújtott dokumentumok érdemi ellenőrzését.
- (17) Az ezen irányelv szerinti illetékes hatóság kijelölése nem érintheti más hatóságoknak és – adott esetben – a szociális partnereknek a kérelem megvizsgálásával és az arról szóló döntés meghozatalával kapcsolatos szerepét és feladatait.
- (18) A kérelemről szóló döntés meghozatalára vonatkozó határidő azonban nem foglalhatja magában a szakmai képesítések elismeréséhez szükséges időt. Ezen irányelv nem érintheti az oklevelek elismerésére vonatkozó nemzeti eljárásokat.

- (19) Amennyiben a hatóságok az ebben az irányelvben előírt határidőkön belül nem hoznak döntést, a következményeket a nemzeti jognak kell meghatároznia, és azoknak jogorvoslat tárgyát kell képezniük.
- (20) Amint azt a képzett és tehetséges munkavállalók EU-ba vonzásáról szóló, 2022. április 27-i bizottsági közlemény említi, a „tehetséggondozási partnerségek” az új migrációs és menekültügyi paktum egyik kulcsfontosságú eszközét jelentik annak külső dimenziója tekintetében. Az említett partnerségek célja az Unió, a tagállamok és a partnerországok közötti együttműködés megerősítése, a nemzetközi munkaerő-mobilitás fellendítése, valamint a kölcsönösen előnyös és körforgásos módon történő tehetségfejlesztés. Az összevont engedély iránti kérelmek feldolgozásának felgyorsítása az ezen irányelvben előírt korlátokon belül hozzájárulhat a kulcsfontosságú partnerországokkal folytatott „tehetséggondozási partnerségek” hatékony végrehajtásához is.
- (21) Az uniós munkaerőpiacok hatékonyabbá és vonzóbbá tétele érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az ezen irányelvben előírt korlátokon belül felgyorsítsák az olyan harmadik országbeli állampolgárok által vagy nevében benyújtott összevont engedély iránti kérelmek feldolgozását, akik egy másik tagállamban már összevont engedély birtokosai.

- (22) Az összevont engedélyt az 1030/2002/EK rendeletnek megfelelően kell kiállítani, amely lehetővé teszi, hogy a tagállamok további információkat tüntessenek fel különösen arra vonatkozóan, hogy az adott személy számára engedélyezett-e a munkavállalás vagy sem. A tagállamoknak, többek között a migráció hatékonyabb ellenőrzése céljából, nemcsak az összevont engedélyen, hanem valamennyi kiállított egyéb tartózkodási engedélyen is fel kell tüntetniük a munkavállalás engedélyezésére vonatkozó információkat, függetlenül az engedély vagy a tartózkodási engedély típusától, amely alapján engedélyezték a harmadik országbeli állampolgárnak a tagállam területére való beutazást és tartózkodást, valamint a tagállam munkaerőpiacához való hozzáférést. Az 1030/2002/EK rendelettel összhangban harmadik országbeli állampolgároknak jogosultnak kell lenniük ellenőrizni a papíralapú vagy elektronikus formátumú információkat, és adott esetben kijavíttatni vagy töröltetni azokat.
- (23) Ezen irányelvnek a munkavállalástól eltérő célra kiállított tartózkodási engedélyekre vonatkozó rendelkezései kizárólag az ilyen engedélyek formátumára alkalmazandók, és nem sérthetik az engedélyezési eljárásokra és az ilyen engedélyek kiállítására vonatkozó eljárásokra irányadó uniós és nemzeti szabályokat.

- (24) Ezen irányelvnek az összevont engedélyre és a munkavállalástól eltérő célra kiállított tartózkodási engedélyre vonatkozó rendelkezései nem akadályozhatják meg a tagállamokat abban, hogy egy olyan további, papírformátumú dokumentumot állítsanak ki, amelyen pontosabb információkat tudnak feltüntetni a munkaviszonyra vonatkozóan, amennyiben a tartózkodási engedélyen ehhez nincsen elég hely. Az ilyen dokumentum hozzájárulhat a harmadik országbeli állampolgárok kizsákmányolásának megakadályozásához és az illegális foglalkoztatás elleni küzdelemhez, azonban nem helyettesítheti a munkavállalási engedélyt, ezzel megfosztva az összevont engedély koncepcióját annak lényegétől, és kiállítása nem kötelező a tagállamok számára. Az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 20. alpontjában foglalt technikai lehetőségek segítségével elektronikus formátumban is tárolhatók ilyen információk. Továbbá, a munkáltatóknak az (EU) 2019/1152 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁹ összhangban tájékoztatniuk kell a harmadik országból származó munkavállalókat a munkaviszony alapvető szempontjairól és azok bármely változásáról.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1152 irányelve (2019. június 20.) az Európai Unióban alkalmazandó átlátható és kiszámítható munkafeltételekről (HL L 186., 2019.7.11., 105. o.).

- (25) A feltételeknek és kritériumoknak, amelyek alapján egy összevont engedély kiállítása, módosítása vagy megújítása iránti kérelem elutasításra kerülhet, vagy amelyek alapján az összevont engedély visszavonásra kerülhet objektíveknek kell lenniük, és azokat a nemzeti jognak kell előírnia, beleértve az uniós preferencia elvének betartására vonatkozó kötelezettséget, amelyet különösen a 2003-as és 2005-ös csatlakozási okmányok releváns rendelkezései fogalmazzak meg. Az elutasításról és visszavonásról szóló döntéseket megfelelően indokolni kell. Az összevont engedély kiállítása, módosítása vagy megújítása iránti kérelem elutasításáról szóló döntésnek, vagy az összevont engedély visszavonására irányuló döntésnek az uniós vagy a nemzeti jogban foglalt kritériumokon kell alapulnia, és adott esetben figyelembe kell vennie az adott eset sajátos körülményeit, továbbá tiszteletben kell tartania az arányosság elvét. A kérelem bonyolultságával összefüggő, kivételes és kellően indokolt körülmények esetén és a kérelmező érdekében lehetővé kell tenni az ezen irányelv szerinti döntéshozatali határidő további, 30 napos időtartammal való meghosszabbítását. Abban az esetben, ha az összevont engedély birtokosának munkáltatója megváltozik, a határidő további, 15 napos időtartammal való meghosszabbítását kellően meg kell indokolni.

- (26) Annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országbeli állampolgárok és családtagjaik ténylegesen gyakorolhassák jogaikat, a tagállamoknak díjmentesen hozzáférhető tájékoztatást kell nyújtaniuk számukra az összevont engedély kérelmezéséhez szükséges igazoló dokumentumokról, a beutazás és tartózkodás feltételeiről, valamint az ő és családtagjaik védelmét szolgáló jogokról, kötelezettségekről és eljárási biztosítékokról. Az említett tájékoztatásnak ki kell terjednie a szociális partnerekre is, különös tekintettel a munkavállalói szervezetekre, hogy megkönnyítse ismeretszerzésüket a munkahelyi védelmük javítása érdekében.
- (27) Azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akik érvényes úti okmánnyal és a schengeni vívmányokat teljeskörűen alkalmazó valamely tagállam által kiállított összevont engedéllyel rendelkeznek, lehetővé kell tenni bármely hathónapos időszakban három hónapot meg nem haladó időtartamra a schengeni vívmányokat teljeskörűen alkalmazó tagállamok területére való beutazást és az azokon belüli szabad mozgást, az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁰ és a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény (Schengeni Egyezmény)¹¹ 21. cikkével összhangban.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határellenőrzési kódex) (HL L 77., 2016.3.23., 1. o.).

¹¹ HL L 239., 2000.9.22., 19. o.

- (28) Horizontális uniós jogszabályok hiányában a harmadik országbeli állampolgárok eltérő jogokkal rendelkeznek attól függően, hogy melyik tagállamban dolgoznak, és milyen állampolgárságúak. A koherens bevándorlási politika továbbfejlesztése, az uniós polgárok és a valamely tagállamban jogszerűen munkát vállaló harmadik országbeli állampolgárok jogai közötti különbségek csökkentése, valamint a bevándorlásra vonatkozó jelenlegi uniós vívmányok kiegészítése érdekében meg kell határozni bizonyos jogokat különösen annak konkretizálása érdekében, hogy mely területeken biztosított a tagállam saját állampolgáraival való egyenlő bánásmód azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akik huzamos tartózkodási engedéllyel még nem rendelkeznek. Az ilyen rendelkezések célja, hogy az Unión belül megteremtsék az egyenlő versenyfeltételek minimális szintjét, elismerjék, hogy az ilyen harmadik országbeli állampolgárok a munkájukkal és befizetett adójukkal hozzájárulnak az Unió gazdaságához, valamint hogy csökkentsék a tagállam saját állampolgárai és a harmadik országbeli állampolgárok közötti tisztességtelen versenyt, amely az utóbbiak esetleges kizsákmányolásából következik. Ebben az irányelvben harmadik országból származó munkavállalónak kell tekinteni az olyan harmadik országbeli állampolgárt, akinek valamely tagállam területére való beutazását és tartózkodását engedélyezték, ott jogszerűen tartózkodik, és ott a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban munkaviszony keretében munkát vállalhat. Ezzel összefüggésben a harmadik országból származó munkavállalónak az egyes tagállamok hatályos joga, kollektív szerződésai vagy gyakorlata által meghatározottak szerint munkaszerződéssel kell rendelkeznie, vagy munkaviszonyban kell állnia, figyelembe véve az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatát.

- (29) Amikor az összevont engedély birtokosa munkáltatót vált, az új munkáltatónak tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat a foglalkoztatás részleteiről, a nemzeti jogban előírt eljárásoknak megfelelően. A foglalkoztatási feltételeket, mint például munkáltató címét, a szokásos munkavégzés helyét, a munkaidőt és a munkabért érintő változás önmagában nem jelent munkáltatóváltást.
- (30) Valamennyi olyan harmadik országbeli állampolgárnak, aki jogszerűen tartózkodik és vállal munkát valamely tagállamban, a tartózkodás helye szerinti tagállam állampolgáraival való egyenlő bánásmód alapján legalább ugyanazon közös jogokat kell biztosítani, függetlenül a beutazás és tartózkodás engedélyezésének eredeti céljától vagy annak alapjától. Az ezen irányelv hatálya alá tartozó területeken az egyenlő bánásmódhoz való jogot nemcsak azon harmadik országbeli állampolgároknak kell biztosítani, akiknek a beutazását és tartózkodását munkavállalás céljából engedélyezték valamely tagállamban, hanem azoknak is, akiknek a beutazását és tartózkodását más célból engedélyezték és az uniós vagy nemzeti jog egyéb rendelkezéseivel összhangban hozzáférést biztosítottak számukra az adott tagállam munkaerőpiacához, beleértve a harmadik országból származó munkavállalók azon családtagjait, akiknek beutazását és tartózkodását a 2003/86/EK tanácsi irányelv¹² alapján engedélyezték a tagállam területén és azon harmadik országbeli állampolgárokat, akik az (EU) 2016/801 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹³ alapján jogosultak a tagállamba való beutazásra és tartózkodásra.

¹² A Tanács 2003/86/EK irányelve (2003. szeptember 22.) a családegyesítési jogról (HL L 251., 2003.10.3., 12. o.).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/801 irányelve (2016. május 11.) a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákcsereprogramok vagy oktatási projektek, és au pair tevékenység céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről (HL L 132., 2016.5.21., 21. o.).

- (31) Egyes területeken az egyenlő bánásmódhoz való jogot szigorúan a harmadik országbeli állampolgárnak valamely tagállam területén való jogszerű tartózkodásához és a munkaerőpiachoz való hozzáféréséhez kell kötni, amelyeket a tartózkodási és munkavállalási engedélyt is magában foglaló összevont engedély, és a más célokra kiállított, a munkavállalási engedéllyel kapcsolatos információkat is feltüntető tartózkodási engedélyek igazolnak.
- (32) A harmadik országból származó munkavállalókat a foglalkoztatási és munkavégzési feltételek tekintetében megillető, a tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmódhoz való, ezen irányelvben említett jog hozzájárul a tisztességes munkához és a harmadik országból származó munkavállalók kizsákmányolásának megelőzéséhez. Az említett jog kiterjed legalább a foglalkoztatási feltételekre, a munkabérre, beleértve a túlóradíjakat is, a levonásokra és a visszatérítésekre, a munkáltató fizetéseképtelensége esetén felmerülő követelésekre, az egyenlő munkáért járó egyenlő munkabér elvének alkalmazására, az elbocsátásra, a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmódra, a képzésre, a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra, a munkaidőre, a szabadságra és a munkaszüneti napokra. Az egyenlő bánásmódhoz való jognak magában kell foglalnia az uniós jogban, a nemzeti jogban, a kollektív szerződésekben meghatározott, és a tagállami gyakorlattal összhangban alkalmazott munkavégzési feltételeket, az érintett tagállam állampolgáira vonatkozó feltételekkel azonos feltételek mellett.

- (33) A tagállamoknak a valamely harmadik országbeli állampolgár által egy másik tagállamban szerzett szakmai képezéseket az uniós polgárok ilyen szakmai képezéseivel megegyező módon el kell ismerniük, a harmadik országban szerzett képezéseket pedig a 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹⁴ összhangban figyelembe kell venniük. A harmadik országból származó munkavállalók számára biztosított azon jog, hogy az okleveleknek, bizonyítványoknak és más szakmai képezéseknek a vonatkozó nemzeti eljárásokkal összhangban történő elismerése tekintetében egyenlő bánásmódban részesüljenek, nem érintheti a tagállamoknak az ilyen harmadik országból származó munkavállalók nemzeti munkaerőpiacukhoz való hozzáféréseinek engedélyezésével kapcsolatos hatáskörét.
- (34) A harmadik országból származó munkavállalóknak a szociális biztonság tekintetében egyenlő bánásmódban kell részesülniük. A szociális biztonság ágait a 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁵ határozza meg. Ezen irányelvnek a szociális biztonság területén alkalmazott egyenlő bánásmódra vonatkozó rendelkezései azon munkavállalókra is alkalmazandók, akik számára közvetlenül egy harmadik országból érkezve engedélyezik a beutazást és a tartózkodást valamely tagállamban. Mindazonáltal, ezen irányelv nem ruházhatja fel a harmadik országból származó munkavállalókat több joggal, mint amelyeket a szociális biztonság területén meglévő uniós jog már biztosít azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akiknek a helyzete több tagállamot is érint.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a szakmai képezések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

- (35) Az Európai Unió Bírósága a C-302/19. sz. ügyben hozott 2020. november 25-i ítéletében¹⁶ megállapította, hogy egy tagállam az összevont engedély birtokosától a szociális biztonsági ellátást nem tagadhatja meg, vagy nem csökkentheti azzal az indokkal, hogy az említett engedélybirtokos családtagjai közül néhányan vagy valamennyien nem a területén, hanem egy harmadik országban rendelkeznek tartózkodási hellyel, ha a saját állampolgárainak a családtagjaik tartózkodási helyétől függetlenül nyújtja az említett ellátást.
- (36) A tagállamoknak legalább egyenlő bánásmódot kell biztosítaniuk azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akik alkalmazásban állnak, vagy akiket egy minimumként meghatározott, alkalmazásban eltöltött időszakot követően munkanélküliként nyilvántartásba vettek. A szociális biztonság területén alkalmazott egyenlő bánásmód ezen irányelv szerinti korlátozásai nem érinthetik az 1231/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁷ alapján biztosított jogokat.
- (37) Az uniós jog nem korlátozza a tagállamoknak a szociális biztonsági rendszerük kialakítására vonatkozó hatáskörét. Az egyes tagállamoknak kell megállapítaniuk a szociális biztonsági ellátások nyújtásának feltételeit, valamint ezen ellátások összegét és folyósításuk időtartamát. Az említett hatáskör gyakorlása során azonban a tagállamoknak meg kell felelni az uniós jognak.

¹⁶ A Bíróság C-302/19. sz., *Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) kontra WS* ügyben hozott 2020. november 25-i ítélete, ECLI:EU:C:2020:957, 39. pont.

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 1231/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a 883/2004/EK rendelet és a 987/2009/EK rendelet harmadik országok e rendeletek által csupán állampolgárságuk miatt nem érintett állampolgáraitra való kiterjesztéséről (HL L 344., 2010.12.29., 1. o.).

- (38) A harmadik országból származó munkavállalókkal szembeni egyenlő bánásmód nem alkalmazandó a szakképzés területére vonatkozó, szociális támogatási rendszerekből finanszírozott intézkedésekre.
- (39) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy megakadályozzák a harmadik országból származó munkavállalókkal szembeni hátrányos megkülönböztetést az olyan árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférésük tekintetében, amelyek esetében ezen irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban a harmadik országból származó munkavállalók számára biztosított a tartózkodási helyük szerinti tagállam állampolgáraival való egyenlő bánásmód. Különös figyelmet kell fordítani a bérelt magánlakásokhoz való hozzáférés terén esetlegesen előforduló hátrányos megkülönböztetés megelőzésére annak biztosítása érdekében, hogy a lakhatási feltételek és a bérleti szerződések megfeleljenek a magánbérletre vonatkozó, nemzeti normáknak és nemzeti szabályoknak, beleértve a bérleti díjakra vonatkozó normákat és szabályokat. Különösen fontos annak biztosítása, hogy a harmadik országból származó munkavállalók továbbra is szabadon választhassák meg szállásukat a munkáltató által nyújtott szálláson való tartózkodás kötelezettsége nélkül, amint az az érintett tagállam saját munkavállalói esetében is történik, a nemzeti joggal összhangban.
- (40) A harmadik országból származó munkavállalókkal szembeni egyenlő bánásmód megerősítése érdekében a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell előírniuk a munkáltatókkal szemben, különösen a munkavégzési feltételekre, az egyesülés és társulás szabadságára, valamint a 883/2004/EK rendeletben meghatározottak szerinti szociális biztonság ágaira vonatkozó, ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetére.

- (41) Az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megfelelő érvényesítésének biztosítása érdekében a tagállamoknak – adott esetben a szociális partnerekkel a nemzeti joggal összhangban együttműködve – megfelelő mechanizmusokat kell biztosítaniuk a nyomon követésre és adott esetben a saját területükön végzett hatékony és megfelelő ellenőrzésekre a nemzeti joggal vagy közigazgatási gyakorlattal összhangban. A munkaügyi ellenőrzésért felelős szolgálatok vagy az egyéb illetékes hatóságok számára adott esetben hozzáférést kell biztosítani a munkahelyekhez.
- (42) A tagállamoknak szintén biztosítaniuk kell olyan hatékony mechanizmusokat, amelyeken keresztül a harmadik országból származó munkavállalók jogorvoslatért folyamodhatnak és panasszal élhetnek közvetlenül vagy olyan harmadik felek útján, akiknek – a nemzeti jogban, a közigazgatási gyakorlatban vagy az alkalmazandó kollektív szerződésekben megállapított kritériumoknak megfelelően – jogos érdeke fűződik az ezen irányelvnek való megfelelés biztosításához, mint például a szakszervezetek vagy más szövetségek, vagy az illetékes hatóságokon keresztül. Az említett hatékony mechanizmusok olyan helyzetek kezeléséhez tekinthetők szükségesnek, amikor a harmadik országból származó munkavállalók nincsenek tisztában a jogérvényesítési mechanizmusok meglétével, vagy vonakodnak a saját nevükben igénybe venni azokat, például a lehetséges következményektől való félelem miatt. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a harmadik országokbeli munkavállalók a lakóhelyük szerinti tagállam állampolgáraival azonos módon hozzáférhessenek a jogi eljárásokhoz, többek között a bírósági és közigazgatási eljárásokhoz, a panasztételi eljárásokhoz, a közvetítéshez és a nemzeti jogban a tagállam állampolgáira vonatkozóan meghatározott egyéb mechanizmusokhoz. A tagállamoknak garantálniuk kell továbbá az ingyenes jogi segítségnyújtáshoz való hozzáférést ezekben az eljárásokban a hazai munkavállalókkal azonos feltételek mellett, amennyiben nemzeti joguk szerint az jár.

- (43) A munkavállalók védelmével összefüggésben a nyomon követésre, az értékelésre, az ellenőrzésekre, a szankciókra és a panasztétel megkönnyítésére vonatkozó, hasonló nemzeti intézkedéseket már el kellett fogadni, és azoknak hatályban kell lenniük nemzeti szinten.
- (44) Az összevont engedélynek fel kell jogosítania birtokosát arra, hogy az engedély érvényességi ideje alatt munkáltatót váltson. Annak ellenőrzése mellett, hogy az összevont engedély birtokosa továbbra is megfelel-e az uniós vagy a nemzeti jogban meghatározott követelményeknek, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyos feltételeket határozzanak meg a munkáltatóváltásra vonatkozóan, beleértve az értesítési eljárást és a munkaerőpiaci helyzet ellenőrzését, amennyiben az érintett tagállam ellenőrzi a munkaerőpiaci helyzetet az összevont engedély iránti kérelmek esetében. Ezen irányelv munkáltatóváltással kapcsolatos rendelkezéseivel való esetleges visszaélések megelőzése érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni azt is, hogy meghatározzák azt a minimális időtartamot, ameddig az összevont engedély birtokosának dolgoznia kell az első munkáltatónál ahhoz, hogy jogosulttá váljon a munkáltatóváltásra. Függetlenül a munkaszerződésnek a nemzeti jog által meghatározott időtartamától, az említett minimális időtartam semmiképpen sem haladhatja meg a hat hónapot. Kivételes és kellően indokolt esetekben, például az összevont engedély birtokosának kizsákmányolása esetén, vagy ha a munkáltató nem teljesíti az összevont engedély birtokosával kapcsolatos jogi kötelezettségeit, a tagállamoknak e minimális időtartam lejárta előtt engedélyezniük kell a munkáltatóváltást.

- (45) Az összevont engedély munkanélküliség esetén legalább három hónapig, vagy – ha a harmadik országbeli állampolgár több mint két éve birtokosa összevont engedélynek – hat hónapig nem vonható vissza. A munkanélküliség három hónapot meghaladó időtartama esetén a tagállamok megkövetelhetik az összevont engedély birtokosaitól, hogy szolgáltatassanak bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy elegendő forrással rendelkeznek-e önmaguk eltartásához.
- (46) Az összevont engedély megszerzésére irányuló eljárással, valamint a harmadik országból származó munkavállalók és családtagjaik jogaival, kötelezettségeivel és eljárási biztosítékaival kapcsolatos ismeretek megerősítése érdekében a tagállamokat arra ösztönzik, hogy erősítsék meg az e kérdésekre vonatkozó hirdetési tevékenységeket és tájékoztató kampányokat, ideértve adott esetben a harmadik országokat célzó tevékenységeket és kampányokat is.
- (47) Ezen irányelvet az uniós jogban és az alkalmazandó nemzetközi jogi eszközökben foglalt kedvezőbb rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.
- (48) A tagállamoknak ezen irányelv rendelkezéseit nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai jellemzők, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy bármely más vélemény, nemzeti kisebbséghez való tartozás, tulajdon, születés, fogyatékosság, kor vagy szexuális irányultság alapján való megkülönböztetés nélkül, különösen a 2000/43/EK tanácsi irányelvvel¹⁸ és a 2000/78/EK tanácsi irányelvvel¹⁹ összhangban kell érvényre juttatniuk.

¹⁸ A Tanács 2000/43/EK irányelve (2000. június 29.) a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról (HL L 180., 2000.7.19., 22. o.).

¹⁹ A Tanács 2000/78/EK irányelve (2000. november 27.) a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról (HL L 303., 2000.12.2., 16. o.).

- (49) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a harmadik országbeli állampolgároknak valamely tagállam területén való munkavállalását szolgáló összevont engedély kiállítására irányuló összevont kérelmezési eljárás, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogainak meghatározását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, de az intézkedés léptéke és hatása miatt azok uniós szinten inkább jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (50) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket az EUSZ 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban.
- (51) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, és e jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, Írország nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

- (52) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (53) Az ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azon rendelkezésekre szorítkozik, amelyek a korábbi irányelvhez képest jelentős módosítást jelentenek. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség az említett korábbi irányelvből ered.
- (54) Ezen irányelv nem érinti az I. mellékletben meghatározott irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez az irányelv meghatározza:
- a) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén munkavállalás céljából való tartózkodását szolgáló összevont engedély kiállítására irányuló összevont kérelmezési eljárást beutazásuk és tartózkodásuk engedélyezésének egyszerűsítése és jogállásuk ellenőrzésének megkönnyítése érdekében;
 - b) a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogait, függetlenül attól, hogy eredetileg milyen célból engedélyezték számukra az adott tagállam területére történő beutazást és tartózkodást, az adott tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmód alapján.
- (2) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy az EUMSZ 79. cikkének (5) bekezdésével összhangban meghatározzák, harmadik országok hány állampolgárát engedik be.

2. cikk
Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „harmadik országbeli állampolgár”: olyan személy, aki az EUMSZ 20. cikkének (1) bekezdésének értelmében nem minősül uniós polgárnak;
2. „harmadik országból származó munkavállaló” olyan harmadik országbeli állampolgár, akinek valamely tagállam területére való beutazását és tartózkodását engedélyezték, és ott jogszerűen tartózkodik, továbbá akinek számára a nemzeti joggal, kollektív szerződésekkel vagy gyakorlattal összhangban a munkavállalás az említett tagállamban munkaviszony keretében megengedett;
3. „összevont engedély” valamely tagállam hatóságai által kiállított olyan tartózkodási engedély, amely feljogosítja a harmadik országbeli állampolgárt a tagállam területén munkavállalás céljából való jogszerű tartózkodásra;
4. „összevont kérelmezési eljárás” olyan eljárás, amely egy harmadik országbeli állampolgár vagy munkáltatója által benyújtott, a harmadik országbeli állampolgár valamely tagállam területén való tartózkodásának és munkavállalásának engedélyezésére irányuló összevont kérelem alapján a szóban forgó összevont engedély iránti kérelemről szóló döntéshez vezet.

3. cikk

Hatály

- (1) Ezen irányelvet azon harmadik országbeli állampolgárokra kell alkalmazni,
- a) akik valamely tagállamban munkavállalási célú tartózkodás iránti kérelmet nyújtanak be;
 - b) akiknek beutazását és tartózkodását valamely tagállamban az uniós vagy nemzeti jog alapján munkavállalástól eltérő célra engedélyezték, akik számára a munkavállalás megengedett, és akik az 1030/2002/EK rendelettel összhangban tartózkodási engedéllyel rendelkeznek; vagy
 - c) akiknek beutazását és tartózkodását valamely tagállamban az uniós vagy nemzeti jog alapján munkavállalás céljából engedélyezték.
- (2) Ezen irányelv nem alkalmazandó azon harmadik országbeli állampolgárokra,
- a) akik uniós polgárok olyan családtagjai, akik az Unión belüli szabad mozgáshoz való jogukat a 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel²⁰ összhangban gyakorolták vagy gyakorolják;

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 158., 2004.4.30., 77. o.).

- b) akik családtagjaikkal együtt és állampolgárságuktól függetlenül, vagy az Unió és a tagállamok, vagy az Unió és harmadik országok közötti megállapodások értelmében az uniós polgárokéval azonos jogokat élveznek a szabad mozgás tekintetében;
- c) akik kiküldetésben vannak, kiküldetésük időtartama alatt;
- d) akik az 2014/66/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel²¹ összhangban vállalaton belül áthelyezett munkavállalóként történő munkavállalás céljából kérték valamely tagállam területére való beutazásuk és tartózkodásuk engedélyezését, vagy akiknek azt engedélyezték;
- e) akik a 2014/36/EU irányelvvel összhangban idénymunkásként, vagy au pair-ként kérték valamely tagállam területére való beutazásuk és tartózkodásuk engedélyezését, vagy akiknek azt engedélyezték;
- f) akik átmeneti védelem alapján engedéllyel tartózkodnak valamely tagállamban a 2001/55/EK tanácsi irányelvvel²² összhangban, vagy engedélyért folyamodtak az ilyen alapon történő ott-tartózkodásra, és a jogállásukról még nem született döntés;

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/66/EU irányelve (2014. május 15.) a harmadik országbeli állampolgárok vállalaton belüli áthelyezés keretében történő belépésének és tartózkodásának feltételeiről (HL L 157., 2014.5.27., 1. o.).

²² A Tanács 2001/55/EK irányelve (2001. július 20.) a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről (HL L 212., 2001.8.7., 12. o.).

- g) akik a 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²³ alapján nemzetközi védelemben részesülnek, vagy akik az említett irányelv alapján nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be, és akiknek a kérelmével kapcsolatban még nem született jogerős döntés;
- h) akik egy tagállam nemzeti jogával, nemzetközi kötelezettségeivel vagy gyakorlatával összhangban védelemben részesülnek, vagy akik egy tagállam nemzeti jogával, nemzetközi kötelezettségeivel vagy gyakorlatával összhangban védelem iránti kérelmet nyújtottak be, és akiknek a kérelmével kapcsolatban még nem született jogerős döntés;
- i) akik a 2003/109/EK irányelvvel összhangban huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkeznek;
- j) akiknek a kiutasítását ténybeli vagy jogi indokok alapján felfüggesztették;
- k) akik önfoglalkoztatóként kérték valamely tagállam területére való beutazásuk és tartózkodásuk engedélyezését, vagy akiknek azt engedélyezték;
- l) akik tengerészként kérték beutazásuk és tartózkodásuk engedélyezését, vagy akiknek a beutazását és tartózkodását tengerészként engedélyezték valamely tagállamban lajstromozott vagy valamely tagállam lobogója alatt hajózó hajó fedélzetén történő munkavállalás vagy bármely minőségben történő munkavégzés céljából.

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/95/EU irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról (átdolgozás) (HL L 337., 2011.12.20., 9. o.).

- (3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a II. fejezet nem alkalmazandó azon harmadik országbeli állampolgárokra, akik számára vagy hat hónapot meg nem haladó időtartamra engedélyezték valamely tagállam területén a munkavállalást, vagy akiknek valamely tagállamba való beutazását és tartózkodását tanulmányok folytatása céljából engedélyezték.
- (4) A II. fejezet nem alkalmazandó olyan harmadik országbeli állampolgárokra, akik számára a munkavállalás vízum alapján megengedett.
- (5) Az e cikk (2) bekezdésének h) pontja ellenére a III. fejezet alkalmazandó a nemzeti joggal, a nemzetközi kötelezettségekkel vagy egy tagállam gyakorlatával összhangban védelemben részesülő személyekre, amennyiben számukra a munkavállalás a nemzeti joggal összhangban megengedett.

II. fejezet

Összevont kérelmezési eljárás és összevont engedély

4. cikk

Összevont kérelmezési eljárás

- (1) Az összevont engedély kiállítása, módosítása vagy megújítása iránti kérelmet összevont kérelmezési eljárás útján kell benyújtani. A tagállamok meghatározzák, hogy a harmadik országbeli állampolgárnak vagy a harmadik országbeli állampolgár munkáltatójának kell-e benyújtania az összevont engedély iránti kérelmet. Alternatív megoldásként a tagállamok megengedhetik, hogy a kérelmeket bármelyik a kettő közül benyújthassa.
- (2) Az összevont engedély iránti kérelmet figyelembe kell venni és meg kell vizsgálni vagy akkor, ha az érintett harmadik országbeli állampolgár tartózkodási helye azon tagállam területén kívül található, amelybe beutazásának és tartózkodásának engedélyezését kéri, vagy akkor, ha érvényes tartózkodási engedély birtokosaként már az adott tagállam területén tartózkodik. Egy tagállam a nemzeti jogával összhangban elfogadhatja az olyan egyéb harmadik országbeli állampolgárok által benyújtott, összevont engedély iránti kérelmeket is, akik jogszerűen tartózkodnak a területén.

- (3) A tagállamok megvizsgálják az (1) bekezdés szerint benyújtott kérelmet, és amennyiben a kérelmező megfelel az uniós vagy nemzeti jogban előírt követelményeknek, döntést hoznak az összevont engedély kiállításáról, módosításáról vagy megújításáról. Az összevont engedély kiállításáról, módosításáról vagy megújításáról szóló döntés egyetlen közigazgatási aktus, amely magában foglalja mind a tartózkodási, mind a munkavállalási engedélyt.
- (4) Amennyiben az uniós vagy nemzeti jogban előírt követelmények teljesülnek, és egy tagállam csak a területén állít ki összevont engedélyeket, az érintett tagállam kiállítja a harmadik országbeli állampolgárnak az összevont engedély megszerzéséhez szükséges vízumot.
- (5) A tagállamok az előírt feltételek teljesülése esetén összevont engedélyt állítanak ki a beutazás és tartózkodás engedélyezését kérelmező harmadik országbeli állampolgárok számára, valamint azon, már engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárok számára, akik a nemzeti végrehajtási rendelkezések hatálybalépését követően tartózkodási engedélyük megújítását vagy módosítását kérik.

5. cikk

Illetékes hatóság

- (1) A tagállamok kijelölnék egy kérelem fogadására és az összevont engedély kiállítására illetékes hatóságot.
- (2) Az illetékes hatóság a lehető leghamarabb, de legkésőbb a hiánytalan kérelem benyújtásának napjától számított kilencven napon belül döntést hoz az összevont engedély iránti kérelemről.

Az első albekezdésben említett határidő kiterjed a munkaerőpiaci helyzet ellenőrzésére, amennyiben az ilyen ellenőrzést összevont engedély iránti egyéni kérelemmel összefüggésben végzik.

Ha nem születik döntés az e bekezdésben előírt határidőn belül, annak bármely következményét a nemzeti jog határozza meg.

- (3) Az illetékes hatóság a releváns nemzeti jogban előírt értesítési eljárásokkal összhangban írásban értesíti a kérelmezőt a döntésről. Amennyiben a kérelmet a harmadik országbeli állampolgár munkáltatója nyújtja be, a tagállamok biztosítják, hogy a munkáltató kellő időben tájékoztassa a harmadik országbeli állampolgárt a kérelem állásáról és annak kimeneteléről.
- (4) Ha a kérelmet alátámasztó információk vagy dokumentumok a nemzeti jogban rögzített kritériumok szerint hiányosak, az illetékes hatóság írásban értesíti a kérelmezőt az előírt kiegészítő információkról vagy dokumentumokról, észszerű határidőt állapítva meg azok benyújtására. Az e cikk (2) bekezdésének első albekezdésében említett határidőt és a 8. cikk (3) bekezdésében említett további időtartamot fel kell függeszteni mindaddig, amíg az illetékes hatóság vagy más releváns hatóságok meg nem kapják az előírt kiegészítő információkat. Ha a kiegészítő információkat vagy dokumentumokat nem nyújtják be a megállapított határidőn belül, az illetékes hatóság elutasíthatja a kérelmet.

6. cikk
Összevont engedély

- (1) A tagállamok az összevont engedélyt az 1030/2002/EK rendeletben meghatározott egységes formátumban állítják ki, és a munkavállalás engedélyezésére vonatkozó információkat az említett rendelet melléklete a) pontjának 12. és 16. alpontjával összhangban tüntetik fel.

A tagállamok papírformátumú dokumentumon olyan kiegészítő információkat is feltüntethetnek a harmadik országbeli állampolgár munkaviszonyával kapcsolatban, mint például a munkáltató neve és címe, a munkavégzés helye, a munkavégzés jellege, a munkaidő és a munkabér, vagy az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 20. alpontjában említettek szerint elektronikus formátumban is tárolhatnak ilyen adatokat. Az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkével összhangban azon harmadik országbeli állampolgár, aki számára az összevont engedélyt kiállítják, jogosult ellenőrizni az említett engedélyben foglalt személyes adatokat, és adott esetben kijavíthatja vagy töröltetheti azokat.

- (2) Az összevont engedély kiállításakor a tagállamok nem állítanak ki további engedélyeket a munkaerőpiaci hozzáférésre való jogosultság igazolására.

7. cikk

Munkavállalástól eltérő célra kiállított tartózkodási engedély

- (1) Az 1030/2002/EK rendelettel összhangban, munkavállalástól eltérő célú tartózkodási engedélyek kiállításakor a tagállamok az engedély típusától függetlenül feltüntetik a munkavállalás engedélyezésére vonatkozó információkat.

A tagállamok papírformátumú dokumentumon olyan kiegészítő információkat is feltüntethetnek a harmadik országbeli állampolgár munkaviszonyával kapcsolatban, mint például a munkáltató neve és címe, a munkavégzés helye, a munkavégzés jellege, a munkaidő és a munkabér, vagy az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 20. alpontjában említettek szerint elektronikus formátumban is tárolhatnak ilyen adatokat. Az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkével összhangban azon harmadik országbeli állampolgár, aki számára tartózkodási engedélyt állítanak ki, jogosult ellenőrizni az említett engedélyben foglalt említett kiegészítő információkat, és adott esetben kijavíthatja vagy töröltheti azokat.

- (2) Az 1030/2002/EK rendelet szerinti tartózkodási engedélyek kiállításakor a tagállamok nem állítanak ki további engedélyeket a munkaerőpiaci hozzáférésre való jogosultság igazolására.

8. cikk

Eljárási biztosítékok

- (1) Az összevont engedély kiállítása, módosítása vagy megújítása iránti kérelem elutasításáról, vagy az összevont engedély uniós vagy nemzeti jogban meghatározott szempontok alapján történő visszavonásáról hozott döntésről szóló írásbeli értesítésben közölni kell a döntés indokolását.
- (2) Az összevont engedély kiállítása, módosítása vagy megújítása iránti kérelem elutasításáról, vagy az összevont engedély visszavonásáról hozott döntésnek figyelembe kell vennie az eset sajátos körülményeit, és az uniós és a nemzeti joggal összhangban tiszteletben kell tartania az arányosság elvét. Az ilyen döntéssel szemben az érintett tagállamban jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani a nemzeti joggal összhangban. Az (1) bekezdésben említett írásbeli értesítésben meg kell jelölni azt a bíróságot vagy közigazgatási hatóságot, amelyhez az érintett személy fellebbezést nyújthat be, valamint az arra előírt határidőt.
- (3) Az 5. cikk (2) bekezdése szerinti döntéshozatal határideje – a kérelem bonyolultságához kapcsolódó kivételes és kellően indokolt körülmények esetén – a nemzeti jogban megállapított eljárásokkal összhangban a kérelmezőnek küldött értesítés vagy közlés útján további, 30 napos időtartammal meghosszabbítható.
- (4) A 11. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdésében említett határidő kivételes és kellően indokolt körülmények esetén további, 15 napos időtartammal meghosszabbítható.

9. cikk

Információhoz való hozzáférés

A tagállamok a harmadik országbeli állampolgár és a jövőbeli munkáltató részére könnyen hozzáférhetővé teszik, és kérelemre biztosítják a következőket:

- a) kellő információ a kérelem benyújtásához szükséges valamennyi igazoló dokumentumról és adott esetben az alkalmazandó díjakról;
- b) a beutazás és tartózkodás feltételeivel kapcsolatos információ, beleértve a harmadik országbeli állampolgárok és családtagjaik jogait, kötelezettségeit és az őket megillető eljárási biztosítékokat, többek között a jogorvoslatot is, valamint a nemzeti joggal összhangban a munkavállalók szervezeteivel kapcsolatos információt.

10. cikk

Díjak

A tagállamok díjat számolhatnak fel a kérelmek feldolgozásáért ezen irányelvvel összhangban. A tagállamok által a kérelmek feldolgozásért felszámított díjak mértéke nem lehet aránytalan vagy a szokásos mértéket meghaladó. Amennyiben a kérelem feldolgozásáért felszámított díjakat a munkáltató fizeti, a munkáltató nem jogosult arra, hogy e díjak összegét a harmadik országbeli állampolgártól megtérítse.

11. cikk

Jogok az összevont engedély alapján

- (1) A kiállított összevont engedély az érvényességi ideje alatt legalább a következőkre jogosítja fel a birtokosát:
 - a) az összevont engedélyt kiállító tagállam területére történő beutazás és ott-tartózkodás, feltéve, hogy az engedélybirtokos a nemzeti joggal összhangban valamennyi beutazási és tartózkodási követelménynek megfelel;
 - b) az összevont engedélyt kiállító tagállam teljes területére való szabad belépés, a nemzeti jogban meghatározott korlátok között;
 - c) a nemzeti joggal összhangban az összevont engedély alapján engedélyezett, konkrét munkatevékenység gyakorlása;
 - d) tájékoztatás az ezen irányelv, egyéb uniós jog vagy a nemzeti jog által az engedélyhez kapcsolódóan az engedélybirtokosra ruházott jogokról.
- (2) A tagállamok lehetővé teszik az összevont engedély birtokosa számára, hogy munkáltatót váltson. A tagállamok az összevont engedély birtokosának munkáltatóváltáshoz való jogát a (3) bekezdésben meghatározott feltételek bármelyikétől függővé tehetik.
- (3) Az összevont engedély érvényességi ideje alatt a tagállamok:
 - a) előírhatják, hogy a munkáltató személyében bekövetkező változásról tájékoztassák az érintett tagállam illetékes hatóságait, a nemzeti jogban meghatározott eljárásoknak megfelelően,

- b) előírhatják, hogy a munkáltatóváltás a munkaerőpiaci helyzet ellenőrzéséhez legyen kötött, ha az érintett tagállam a munkaerő-piaci helyzet ellenőrzését folytatja le, az összevont engedély iránti kérelmek esetében;
- c) előírhatnak egy olyan minimális időtartamot, amely alatt az összevont engedély birtokosának az első munkáltatónál kell munkát végeznie.

Az első albekezdés c) pontjában említett minimális időtartam nem haladhatja meg a munkaszerződés időtartamát vagy az engedély érvényességi idejét. Semmiképpen nem haladhatja meg a hat hónapot. Kellően indokolt esetekben, amikor a munkáltató súlyosan megsérti a munkaviszonyra vonatkozó feltételeket, a tagállamoknak engedélyezniük kell az összevont engedély birtokosának a munkáltatóváltást az említett minimális időtartam lejárta előtt is.

Amennyiben a tagállam előírja, hogy a munkáltatóváltásról az első albekezdés a) pontjával összhangban értesítést kell küldeni, az összevont engedély birtokosának munkáltatóváltáshoz való joga az illetékes nemzeti hatóságoknak küldött értesítés napjától számított legfeljebb 45 napra felfüggeszthető. Az említett időtartam alatt az illetékes nemzeti hatóságok ellenőrizhetik, hogy teljesülnek-e értelemszerűen az első albekezdés b) és c) pontjában meghatározott feltételek, valamint ellenőrizhetik azt is, hogy az uniós vagy nemzeti jogban megállapított egyéb követelmények továbbra is teljesülnek-e. A tagállam az említett 45 napos időtartamon belül kifogást emelhet a munkáltatóváltással szemben.

- (4) A munkanélküliség önmagában nem indokolhatja az összevont engedély visszavonását, feltéve, hogy:
- a) az összevont engedély érvényességi ideje alatt a munkanélküliség teljes időtartama nem haladja meg a három hónapot, vagy a hat hónapot, ha a harmadik országbeli állampolgár több mint két éve birtokosa összevont engedélynek;
 - b) a releváns nemzeti eljárásokkal összhangban az érintett tagállam illetékes hatóságait értesítik a munkanélküliség időtartamának kezdetéről és – adott esetben – végéről.

Az első albekezdés a) pontjától eltérve, a tagállam engedélyezheti az összevont engedély birtokosának, hogy hosszabb ideig legyen munkanélküli.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában a tagállamok meghatározzák, hogy a harmadik országbeli állampolgárnak vagy a harmadik országbeli állampolgár munkáltatójának kell-e értesítenie az illetékes hatóságokat.

A munkanélküliség három hónapot meghaladó időtartama esetén a tagállamok megkövetelhetik az összevont engedély birtokosaitól, hogy szolgáltatassanak bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy elegendő forrással rendelkeznek saját maguk eltartásához, anélkül, hogy igénybe vennék az érintett tagállam szociális ellátórendszerét.

Amennyiben az összevont engedély munkanélküli birtokosa az e bekezdésben említett munkanélküliség megengedett időtartamán belül új munkáltatót talál, és amennyiben egy tagállam az új foglalkoztatás megkezdését a (3) bekezdésben említett bármely feltételhez köti, engedélyezi az összevont engedély birtokosa számára a területén való tartózkodás folytatását mindaddig, amíg az illetékes hatóságok ellenőrizték a (3) bekezdésben meghatározott feltételek teljesítését, még akkor is, ha a munkanélküliség megengedett időtartama lejárt.

- (5) Amennyiben az összevont engedély érvényessége annak megújítási eljárása alatt lejár, a tagállamok engedélyezik a harmadik országbeli állampolgár számára a területükön való tartózkodást, mintha az említett harmadik országbeli állampolgár összevont engedély birtokosa volna, mindaddig, amíg az illetékes hatóságok meghozzák a megújításra vonatkozó kérelemről szóló döntést.
- (6) Amennyiben a nemzeti jogban előírt eljárásokkal összhangban a tagállam illetékes hatóságai megállapítják, hogy alapos okkal feltételezhető, hogy az összevont engedély birtokosa a 2009/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁴ 2. cikkének i) pontjában meghatározott különösen kizsákmányoló munkavégzési feltételeknek volt alávetve, az említett tagállam az e cikk (4) bekezdésében említett munkanélküliség megengedett időtartamát három hónappal meghosszabbítja.

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/52/EK irányelve (2009. június 18.) az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról (HL L 168., 2009.6.30., 28. o.).

III. fejezet

Az egyenlő bánásmódhoz való jog

12. cikk

Az egyenlő bánásmódhoz való jog

- (1) A 3. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett, harmadik országból származó munkavállalók legalább a következők tekintetében egyenlő bánásmódban részesülnek a tartózkodási helyük szerinti tagállam állampolgáraival:
- a) a foglalkoztatási feltételek és a munkavégzési feltételek, ideértve a munkabér, az elbocsátás, a munkaidő, a szabadnapok és a munkaszüneti napok, továbbá a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód, valamint a munkahelyi egészségvédelem és biztonság tekintetében;
 - b) a sztrájkhoz és a kollektív fellépéshez való jog a tagállam nemzeti jogával és gyakorlatával összhangban, valamint az egyesülési és társulási szabadság, továbbá a munkavállalókat vagy munkáltatókat képviselő szervezetekben, vagy bármely olyan szervezetben való tagság szabadsága, amelynek tagjai egy adott foglalkozást űznek, beleértve az ilyen szervezetek által nyújtott jogokat és előnyöket is, többek között a kollektív szerződések megtárgyalásához és megkötéséhez való jog, a közrendre és a közbiztonságra vonatkozó nemzeti rendelkezések sérelme nélkül;
 - c) oktatás és szakképzés;

- d) oklevelek, bizonyítványok és más szakmai képesítések elismerése a vonatkozó nemzeti eljárásokkal összhangban;
- e) a szociális biztonság ágai a 883/2004/EK rendeletben meghatározottak szerint;
- f) adókedvezmények, feltéve, hogy a munkavállaló az adott tagállamban adózási illetőséggel rendelkezik;
- g) az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, és a nyilvánosság számára elérhető árukkal és szolgáltatásokkal való ellátottsághoz, beleértve az állami és magántulajdonú lakásszerzési eljárásokhoz való hozzáférést a nemzeti jog előírásainak megfelelően, a szerződéskötés szabadságának sérelme nélkül az uniós és nemzeti joggal összhangban;
- h) a munkaügyi hivatalok által biztosított tanácsadás és tájékoztatás.

(2) A tagállamok a következő módon korlátozhatják az egyenlő bánásmódot:

- a) az (1) bekezdés c) pontja tekintetében:
 - i. annak alkalmazását azon harmadik országból származó munkavállalókra korlátozhatják, akik munkaviszonyban állnak, vagy akik munkaviszonyban álltak és munkanélküliként való nyilvántartásba vételük megtörtént;
 - ii. kizárhatják azon harmadik országból származó munkavállalókat, akiknek a tagállam területére való beutazását és tartózkodását az (EU) 2016/801 irányelvvel összhangban engedélyezték;
 - iii. kizárhatják a tanulmányi ösztöndíjakat és diákhiteleket, és a megélhetési költségek fedezésére nyújtott támogatásokat és hiteleket, vagy egyéb támogatásokat és hiteleket;

- iv. az egyetemi oktatáshoz és a középiskolai végzettségre épülő oktatáshoz és képzéshez, valamint az adott munkatevékenységhez nem közvetlenül kapcsolódó oktatáshoz és szakképzéshez való hozzáférés tekintetében a nemzeti joggal összhangban meghatározott előfeltételeket rögzíthetnek, többek között nyelvtudást és tandíjfizetést;
- b) az (1) bekezdés e) pontja szerinti harmadik országból származó munkavállalókat megillető jogokat korlátozhatják, de nem korlátozhatják ezen jogokat az olyan harmadik országból származó munkavállalók esetében, akik munkaviszonyban állnak, vagy akik legalább hat hónapig munkaviszonyban álltak és munkanélküliként való nyilvántartásbavételük megtörtént.
- Ezenkívül, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdés e) pontja a családi ellátások tekintetében nem alkalmazandó azon harmadik országbeli állampolgárokra, akik számára hat hónapot meg nem haladó időtartamra engedélyezték valamely tagállam területén a munkavállalást, azon harmadik országbeli állampolgárokra, akiknek valamely tagállamba való beutazását és tartózkodását tanulmányok folytatása céljából engedélyezték, vagy olyan harmadik országbeli állampolgárokra, akik számára a munkavállalás vízum alapján megengedett.
- c) az (1) bekezdés f) pontja tekintetében annak alkalmazását az adókedvezmények vonatkozásában olyan esetekre korlátozhatják, amikor a harmadik országból származó munkavállaló azon családtagjainak, akikre nézve a harmadik országbeli munkavállaló a kedvezményeket igényli, a bejegyzett vagy szokásos tartózkodási helye az érintett tagállam területén található,

d) az (1) bekezdés g) pontja tekintetében:

- i. annak alkalmazását azon harmadik országból származó munkavállalókra korlátozhatják, akik alkalmazásban állnak;
- ii. korlátozhatják a lakáshoz jutást, kivéve egy magánlakás bérletét, a nemzeti jog által előírt korlátok között;

- (3) Az (1) bekezdésben előírt egyenlő bánásmódhoz való jog nem sértheti a tagállamok azon jogát, hogy az ezen irányelv értelmében kiállított tartózkodási engedélyt, a munkavállalástól eltérő célra kiállított tartózkodási engedélyt vagy a valamely tagállamban munkavállalásra jogosító bármely egyéb engedélyt visszavonják, vagy megújítását megtagadják.
- (4) Azon harmadik országból származó munkavállalók, akik harmadik országba költöznek, vagy a harmadik országban tartózkodó, az említett munkavállalók révén jogokat élvező túlélő hozzátartozóik a nyugdíjkorhatár elérése, rokkantság vagy halál esetén az említett munkavállalók korábbi munkaviszonyán alapuló és a 883/2004/EK rendelet 3. cikkében említett jogszabályok szerint szerzett kötelező nyugdíjban részesülnek az érintett tagállamok harmadik országba költöző állampolgáira vonatkozókkal azonos feltételek mellett és mértékben.

13. cikk

Nyomon követés, értékelés, ellenőrzések és szankciók

- (1) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy megakadályozzák az esetleges visszaéléseket, és szankcionálják a 12. cikk alapján elfogadott, az egyenlő bánásmódra vonatkozó nemzeti rendelkezések munkáltatók általi megsértését. Az intézkedések, a nemzeti joggal vagy közigazgatási gyakorlattal összhangban, magukban foglalják a nyomon követést, az értékelést és adott esetben az ellenőrzéseket, különösen azon ágazatokban, amelyeket a munkajogi jogsértések magas kockázatának kitettként azonosítottak.
- (2) A tagállamok szankciókat írnak elő azon munkáltatókkal szemben, amelyek nem tettek eleget az ezen irányelv alapján fennálló kötelezettségeiknek. Az említett szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a munkaügyi ellenőrzésekért felelős szolgálatok vagy más illetékes hatóságok és – amennyiben a nemzeti jog az adott tagállam állampolgárai számára biztosítja – a munkavállalók érdekeit képviselő szervezetek bejussanak a munkahelyre. Amennyiben a munkáltató szállást biztosít és amennyiben a nemzeti jog a tagállam állampolgárai számára előírja, a munkahelyre való bejutás magában foglalja az ilyen szállásra történő bejutást, feltéve hogy a harmadik országból származó munkavállaló hozzájárul az ilyen bejutáshoz.

14. cikk

A panasztétel és a jogorvoslat megkönnyítése

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy hatékony mechanizmusok álljanak rendelkezésre, amelyeken keresztül a harmadik országból származó munkavállalók panaszt tehetnek munkáltatójukkal szemben:
- a) közvetlenül;
 - b) olyan harmadik felek útján, amelyeknek – a nemzeti jogukban megállapított kritériumoknak megfelelően – jogos érdeke az ezen irányelvnek és az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezéseknek való megfelelés biztosítása; és
 - c) a tagállam valamely illetékes hatóságán keresztül, amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés b) pontjában említett harmadik felek egy harmadik országból származó munkavállalónak vagy a nevében, vagy az érdekében eljárva, az említett harmadik országból származó munkavállaló hozzájárulásával részt vehessenek az ezen irányelvnek és az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezéseknek való megfelelés biztosítását célzó közigazgatási vagy polgári eljárásokban.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a harmadik országból származó munkavállalók a tartózkodási helyük szerinti tagállam állampolgáraival azonos módon hozzáférhessenek a következőkhöz:
- a) intézkedések, amelyek megóvnak az elbocsátástól vagy a munkáltató által a vállalkozáson belüli panaszra való válaszlépésként tanúsított, egyéb hátrányos bánásmódtól;
 - b) az ezen irányelvnek és az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezéseknek való megfelelés biztosítását célzó bármely bírósági eljárás.

IV. fejezet

Záró rendelkezések

15. cikk

Kedvezőbb rendelkezések

- (1) Ez az irányelv a következőkben foglalt kedvezőbb rendelkezések sérelme nélkül alkalmazandó:
 - a) az uniós jog, beleértve az egyrésről az Unió vagy az Unió és tagállamai, másrésről egy vagy több harmadik ország közötti két- és többoldalú megállapodásokat; és
 - b) az egy vagy több tagállam és egy vagy több harmadik ország közötti két- vagy többoldalú megállapodások.
- (2) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok arra vonatkozó jogát, hogy azon személyekre nézve kedvezőbb rendelkezéseket fogadjanak el, vagy tartsanak fenn, akikre ez az irányelv alkalmazandó.

16. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

Minden egyes tagállam a nyilvánosság számára könnyen hozzáférhetővé tesz rendszeresen naprakésszé tett információkat, többek között a releváns harmadik országokban elérhető forrásokon keresztül:

- a) a harmadik országbeli állampolgároknak a tagállam területére munkavállalás céljából történő beutazására és tartózkodására vonatkozó feltételekről;
- b) az összevont engedély kérelmezéséhez szükséges valamennyi igazoló dokumentumról;
- c) a beutazás és a tartózkodás feltételeiről, beleértve a harmadik országbeli állampolgárok és családtagjaik jogait, kötelezettségeit és az őket megillető eljárási biztosítékokat is.

17. cikk

Jelentéstétel

- (1) A Bizottság időközönként, és első alkalommal legkésőbb ... [ezen irányelv hatálybalépésétől számított öt éven belül]-án/-én jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelvnek a tagállamokban történő alkalmazására vonatkozóan, és javaslatot tesz az általa szükségesnek ítélt módosításokra.

- (2) A tagállamok első alkalommal, de legkésőbb 2028. június 30-ig és azt követően évente megküldik a Bizottságnak (Eurostat) – a 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel²⁵ összhangban – az azon harmadik országbeli állampolgárok számára vonatkozó statisztikákat, akik a megelőző naptári évben összevont engedélyt kérelmeztek, akik részére összevont engedélyt állítottak ki, és akiknek összevont engedélyét megújították vagy visszavonták. Az említett statisztikákat egy naptári évet felölelő referencia-időszakokra vonatkozóan, valamint a döntés típusa, a döntés oka, az engedélyek érvényességi ideje, állampolgárság, nem és kor, valamint – amennyiben rendelkezésre áll – foglalkozás szerinti bontásban kell megadni, és a referencia-időszak végét követő hat hónapon belül kell továbbítani.

18. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2. cikk 2. pontjának, a 3. cikk (2) és (5) bekezdésének, a 4. cikk (1), (2) és (4) bekezdésének, az 5. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének, a 6. cikk (1) bekezdésének, a 7. cikk (1) bekezdésének, a 8. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének, a 9. cikknek, a 10. cikknek, a 11. cikk (1) bekezdése d) pontjának, a 11. cikk (2)–(6) bekezdésének, a 12. cikk (1) bekezdése a), b), g) és h) pontjának, a 12. cikk (2) bekezdése (d) pontja ii. alpontjának, a 13., a 14., a 16. és a 17. cikknek ... [ezen irányelv hatálybalépésétől számított két évvel]-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 862/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 199., 2007.7.31., 23. o.).

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a megfogalmazás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

19. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2011/98/EU irányelv ... [az ezen irányelv 18. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott dátumot követő nap]-ával/-ével hatályát veszti, az I. mellékletben említett irányelvnek a belső jogba történő átültetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket nem érintve.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

20. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1. cikket, a 2. cikk 1., 3. és 4. pontját, a 3. cikk (1), (3) és (4) bekezdését, a 4. cikk (3) és (5) bekezdését, az 5. cikk (1) bekezdését, a 6. cikk (2) bekezdését, a 7. cikk (2) bekezdését, a 8. cikk (1) bekezdését, a 11. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontját, a 12. cikk (1) bekezdésének c)-f) pontját, a 12. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontját és d) pontja i. alpontját, a 12. cikk (3) és (4) bekezdését, valamint a 15. cikket ... [az ezen irányelv 18. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott időpontot követő nap]-tól/-től kell alkalmazni.

21. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök

I. MELLÉKLET

A belső jogba való átültetésre vonatkozó határidő

(a 19. cikkben említettek szerint)

Irányelv	Az átültetés határideje
2011/98/EU irányelv	2013. december 25.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2011/98/EU irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
3. cikk	3. cikk
–	3. cikk, (5) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés, első és második mondat	4. cikk, (1) bekezdés, első és második mondat
4. cikk, (1) harmadik mondat	4. cikk, (2) bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés	4. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, (3) bekezdés	4. cikk, (4) bekezdés
4. cikk, (4) bekezdés	4. cikk, (5) bekezdés
5. cikk	5. cikk
6. cikk	6. cikk
7. cikk	7. cikk
8. cikk	8. cikk
–	8. cikk, (3) bekezdés
–	8. cikk, (4) bekezdés
9. cikk	9. cikk, a) pont
–	9. cikk b) pont
10. cikk	10. cikk
11. cikk	11. cikk, (1) bekezdés
–	11. cikk, (2)–(5) bekezdés
12. cikk	12. cikk
–	13. cikk
–	14. cikk

2011/98/EU irányelv	Ez az irányelv
13. cikk	15. cikk
14. cikk	16. cikk, a) pont
–	16. cikk, b) és c) pont
15. cikk	17. cikk
16. cikk	18. cikk
–	19. cikk
17. cikk	20. cikk
18. cikk	21. cikk
–	I. melléklet
–	II. melléklet